

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput LV. De corruptione naturæ, & efficacia gratiæ divinæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)

8. Hæc gratia, supernaturale lumen, & quoddam Dei speciale donum est, & proprie Electorum signaculum, & pignus salutis æternæ: quæ hominem de terrenis ad cœlestia amanda sustollit, & de carnali spiritualem efficit.

Quanto igitur natura amplius premitur & vincitur, tanto major gratia infunditur, & quotidie novis visitationibus interior homo secundum imaginem Dei reformatur.

CAPUT LV.

De corruptione naturæ, & efficacia gratiæ divinæ.

I. **D**omine Deus meus, qui me creasti ad imaginem & similitudinem tuam, concede mihi hanc gratiam, quam ostendisti tam magnam, & necessariam ad salutem: ut vincam pessimam naturam meam, trahentem ad peccata, & in perditionem.

Sentio enim in carne mea legem pec-

peccati, contradicentem legi mentis meæ, & captivum me ducentem ad obediendum sensualitati in multis: nec possum resistere passionibus ejus, & nisi assistat tua sanctissima gratia, cordi meo ardentem infusa.

2. Opus est gratia tua, & magna gratia: ut vincatur natura, ad malum semper prona ab adolescentia sua.

Nam per primum hominem Adam lapsa, & vitiata per peccatum, in omnes homines poena hujus macule descendit: ut ipsa natura, quæ bene & recte a te condita fuit, pro vitio jam & infirmitate corruptæ naturæ ponatur, eo quod motus ejus tibi relictus ad malum & inferiora trahit.

Nam modica vis, quæ remansit, est tanquam scintilla quædam latens in cinere.

Hæc est ipsa ratio naturalis, circumfusa magna caligine, adhuc judicium habens boni & mali, veri-

falsique distantiam; licet impotens sit adimplere omne, quod approbat, nec pleno jam lumine veritatis, nec sanitate affectionum suarum potiatur.

3. Hinc est, Deus meus, quod *condelector legi tuæ secundum interiorum hominem*, sciens, mandatum tuum fore bonum, iustum, & sanctum, arguens etiam omne malum, & peccatum fugiendum.

Carne autem servio legi peccati, dum magis sensualitati obedio, quam rationi.

Hinc est, quod *velle bonum mihi adjacet, perficere autem non invenio*.

Hinc sæpe multa bona propono, sed quia gratia deest ad adjuvandum infirmitatem meam, ex levi resistentia resilio & deficio.

Hinc accidit, quod viam perfectionis agnosco, & qualiter agere debeam, clare satis video.

Sed propriæ corruptionis pondere pressus ad perfectiora non assurgo.

4. O quam maxime est mihi neces-

cessaria, Domine, gratia tua ad inchoandum bonum, ad proficiendum, & ad perficiendum.

Nam sine ea nihil possum facere: omnia autem possum in te, confortante me gratia.

O vere cœlestis gratia, sine qua nulla sunt propria merita, nulla quoque dona naturæ ponderanda!

Nihil artes, nihil divitiæ, nihil pulchritudo, vel fortitudo, nihil ingenium vel eloquentia valent apud te Domine sine gratia.

Nam dona naturæ bonis & malis sunt communia: Electorum autem proprium donum est gratia, sive dilectio; qua insigniti digni habentur vita æterna.

Tantum eminet hæc gratia, ut nec donum prophetiæ, nec signorum operatio, nec quantalibet alta speculatio aliquid æstimentur sine ea.

Sed neque fides, neque spes, neque aliæ virtutes tibi acceptæ sunt sine charitate & gratia.

5. O beatissima gratia, quæ pauperem spiritu virtutibus divitem facis: & divitem multis bonis humilem corde reddis.

Veni, descende ad me, reple me mane consolatione tua, ne deficiat præ lassitudine & ariditate mentis anima mea.

Obsecro Domine, ut inveniam gratiam in oculis tuis: sufficit enim mihi gratia tua, cæteris non obtentis, quæ desiderat natura.

Si fuero tentatus & vexatus tribulationibus multis, non timebo mala, dum mecum fuerit gratia tua.

Ipsa fortitudo mea, ipsa consilium confert & auxilium.

Cunctis hostibus potentior est, & sapientior universis sapientibus.

6. Magistra est veritatis, doctrix disciplinæ, lumen cordis, solamen pressuræ, fugatrix tristitiæ, ablatrix timoris, nutrix devotionis, productrix lacrymarum.

Quid

Quid sum sine ea, nisi aridum lignum, stirps inutilis ad ejiciendum?

Tua ergo me Domine, gratia semper & praeveniat & sequatur: ac bonis operibus jugiter praestet esse intentum, per Jesum Christum Filium tuum. Amen.

C A P U T LVI.

Quod nos ipsos abnegare, & Christum imitari debemus per crucem.

1. **F**ili, quantum a te vales exire, tantum in me poteris transire.

Sicut nihil foris concupiscere internam pacem facit; sic se interius relinquere Deo conjungit.

Volo te addiscere perfectam abnegationem tui in voluntate mea sine contradictione & querela.

Sequere me: Ego sum via, veritas, & vita. Sine via non itur: sine veritate non cognoscitur; sine vita non vivitur. Ego sum via, quam

R 7

sequi